

МОТИВИ

на Евгени Иванов Иванов - прокурор във Военно-апелативна прокуратура
и кандидат за избран член на ВСС от квотата на прокурорите

Кандидатурата ми за член на Висшия съдебен съвет изисква и задължава поемането на професионална и лична отговорност, проявяване на инициативност за разработване и утвърждаване на нови политики и приемственост по добри практики в духа на реформата на съдебната система, както и упоритост и последователност при утвърждаване на позитивен обществен облик.

Професионалният ми опит е придобит изцяло в съдебната система, където започнах работа от 2000 година, а стажът ми в органите на съдебната власт и избора ми за Председател на Асоциация на прокурорите в България, в два последователни мандата, ми позволи да натрупам опит и познания за управление и планиране на дейности, свързани пряко с работата на прокурорите в страната, познаване на проблемите по места и конкретно изискванията и очакванията на колегите към работата на Висшия съдебен съвет. Въз основа на тези знания и активности в сфери, свързани пряко с дейността на съдебната система, съм се стремил да съчетая професионалните си задължения като прокурор с тези, произтичащи от функцията ми на Председател на АПБ.

Стремежът ми да отстоявам основните си принципи на почтеност, благоприличие, безпристрастност и вежливост, както в личния, така и в професионалния си живот, и чрез поведението си да изграждам отношения на взаимно доверие и коректност, никога не са били обект на преоценка.

Ето защо, преценката и личната ми мотивация, че съм в състояние да поема тежестта и отговорността като член на Висшия съдебен съвет и това, че мога да бъда полезен за съдебната система от тази позиция, ми дава увереност да заявя своята кандидатура с ясното убеждение за трудностите в настоящия момент и предизвикателствата пред които е поставен Висшият съдебен съвет, и българската съдебната система.

гр. София, 04.04.2017 г.

С УВАЖЕНИЕ:

(ЕВГЕНИ ИВАНОВ)

КОНЦЕПЦИЯ
ЗА ДЕЙНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ОТ
от ЕВГЕНИ ИВАНОВ ИВАНОВ

прокурор във Военно-апелативна прокуратура и
кандидат за избор на член на Висшия съдебен съвет
от квотата на прокуратурите

05 април 2017г.

Гр. София

„Ние съставляваме специфична група в общността. Обхващаме подбрана част от почтени професионалисти. Ние сме натоварени ден след ден с упражняването на значителна власт. Нейното упражняване има драматични последици върху живота и съдбите на онези, които се изправят пред нас. Гражданите не могат да бъдат сигурни, че те или техните съдби няма един ден да зависят от нашата присъда. Те няма да желаят такава власт да бъде предоставена на някой, чиято компетентност, почтеност или лични стандарти са спорни”.

Джеймс Бъроуз Томас – съдия във Върховния съд на Куинсленд – Австралия

Настоящата концепция е разработена в съответствие с чл. 29в, ал.4 от ЗСВ и е израз на личните ми представи за принципите, целите и приоритетите, които са от първостепенно значение за изпълнение на заложените нови високи стандарти и изискванията към дейността на Висшия съдебен съвет.

ВЪВЕДЕНИЕ

Актуалното развитие на проблемите при администрирането на съдебната система наложи предприемане на неотложни промени в Закона за съдебната власт, които доведоха до промяна на модела за конституиране, състава и функциите на Висшия съдебен съвет, който към настоящия момент осъществява правомощията си чрез съдийска и прокурорска колегии, а основните си функции чрез пленум, състоящ се от всички членове на ВСС.

Конституцията на Република България и Закона за съдебната власт точно определят правомощията му като висш орган с административни функции. Доколкото основния и устройствения закони подробно се занимават с неговото конституиране, въпросът за механизма на създаване и функциониране на този орган към настоящия момент не повдига съществени юридически въпроси.

Като постоянно действащ орган, Висшият съдебен съвет осигурява независимостта на съдебната власт, в съдържанието на което задължение се включва подкрепата на институционална независимост, суверенното вземане на решения в съответствие с неговата компетентност, необходимостта от защита на почтените професионалисти магистрати, които стриктно и добросъвестно осъществяват правомощията си по закон.

ОСНОВНА ЦЕЛ

Основната цел в работата ми като член на Висшия съдебен съвет ще бъде да гарантира върховенството на закона и да достигне европейските стандарти за независимост, прозрачност, ефективност и отчетност. Това може да бъде осъществено единствено с позитивизъм, приемственост, решимост и последователност, чрез които ще се постигне развитие и надграждане на започнатото, както и действия в нови посоки. Воден от законодателното разбиране, че Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ, определя състава и организацията на работата на съдилищата,

прокуратурите и следствените органи и обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване, формулирам своето виждане за приоритети и цели в работата си, ако колегите прокурори ми гласуват доверието и бъде избран за член на ВСС, ще работя в следните насоки:.

НЕЗАВИСИМОСТ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

С последните изменения в Закона за съдебната власт бе направена първата крачка към изпълнение на най-важната стратегическа цел за гарантиране независимостта на органите на съдебна власт чрез ефективни мерки срещу корупция, политически и икономически натиск и други зависимости. Разделянето на Висшия съдебен съвет на съдийска и прокурорска колегии бе отчетено като „преодоляване на институционалните проблеми за неправомерно влияние върху Висшия съдебен съвет“, а ефективността на тази важна стъпка предстои да бъде доказана чрез работата на ВСС и оценката на магистратската общност и обществото.

Изграждането и утвърждаването на независимостта на съдебната власт е немислимо без подкрепата на самата държава чрез останалите власти – законодателна и изпълнителна, както и на гражданско ни общество, които с общи усилия трябва да уважават и защитават престижа на българската съдебна система, защото независимостта на съда е висша обществена ценност и постижение на демократичната култура, която трябва да бъде грижливо съхранявана и защитавана.

Ето защо, убедено вярвам, че доверието в съдебната власт следва да се заслужи както от обществото, така и от отделния магистрат, а това може да бъде постигнато единствено чрез пълна прозрачност на процеса на вземане на решенията в съдийската и прокурорска колегии и пленума на ВСС, своевременна отчетност и контрол, активни действия насочени към категорично отхвърляне на практиките, свързани с влияния в правораздаването под всякаква форма и начин, реализиране на отговорност при нарушения, непримирима борба срещу корупцията и предотвратяване на конфликтите на интереси.

За да бъде повишено доверието на обществото към съдебната система ще работя активно за публичност и отчетност; изграждане на активни, ефикасни, пълноценни, професионални взаимоотношения с представителите на изпълнителната и законодателна власт и периодична оценка на резултатите от провежданата реформа на съдебната система и своевременна реакция при липса на резултат от приложените мерки. Основна цел е постигането на реални и видими резултати, т. е. ефективност на съдебната реформата, затова е изключително важно силите и енергията да се използват максимално прагматично.

КАДРОВА ПОЛИТИКА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

НАТОВАРЕНОСТ

Въпросите свързани с натовареност на магистратите, атестиране на магистратите, подбор, назначаване, повишаване и преместване на магистратите, назначаване на административни ръководители, повишаване на място на магистратите и поощрения съставляват най-чувствителна сфера на дейност, защото

в тази област са и публично отправените критики на действащите магистрати, съсловните организации и европейските ни партньори. Тези критики са от съществено значение за правилното функциониране на съдебната система, тъй като се явяват основен механизъм за утвърждаване на независимостта и постигане на ефективно правораздаване.

Възраженията срещу кадровата дейност на ВСС могат да бъдат обобщени в няколко насоки, очертани в забавяне на провеждане на конкурсите за заемане на свободни места в органите на съдебната власт и заместването им с института на командироването; липса на политика, съобразена със съвременните европейски изисквания в областта на човешките ресурси; необективност на системите за атестиране и кадрово израстване и липса на гаранции и цялостна концепция на ВСС за кариерно развитие на магистратите според професионалните им и нравствени достойнства. Очертаните проблеми болезнено стоят в основата на липса на реални перспективи за кариерно развитие на отделния магистрат, затова ще положи нужните усилия в необходимата степен, с които да постигна целен от мен резултат за повишаване доверието на колегите в конкурсите за назначаване и повишаване на магистрати и тяхната ефективност в установяването на позитивен кариерен подбор.

Безспорно натовареността е важен въпрос, но тя трябва да бъде неразривно свързана със спецификата на дейността на магистратите в отделните органи на съдебната власт, която не трябва да подлежи на механично измерване единствено с количествени признаци и цифрови обобщения на статистически данни. При определяне на нормата за натовареност на магистратите в отделните органи на съдебна власт при образуването и разглеждането на делата в досъдебната и/или съдебната им фаза следва да бъде взето предвид инфраструктурното, демографското, културното, криминогенното и социално-икономическото отношение на районите на отделните органи на съдебна власт.

АТЕСТИРАНЕ

Доколкото задача на Висшия съдебен съвет чрез атестационните комисии, създадени с измененията на ЗСВ, в съдийската и прокурорската колегии да гарантира единния подход и прозрачността при оценяването в териториалните рамки на страната, следва да бъдат утвърдени ясни критерии за оценяване, които да не поставят под съмнение показателите за атестиране за обективното оценяване, заложили в Наредба № 1 от 9 февруари 2017г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт (приета с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 05/09.02.2017 г., обнародвана в Държавен вестник, бр. 17/21.02.2017 г.); Наредба № 2 от 23 февруари 2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд (приета с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 7 от 23.02.2017г., обнародвана в ДВ бр.21/10.03.2017 г.) и Наредба № 3 от 23 февруари 2017 г. за показателите и методиката за атестиране и критериите за отчитане степента на натовареност на прокурори и следователи и на административни ръководители и техните заместници (приета с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 7 от 23.02.2017г., обнародвана в ДВ бр.21/10.03.2017 г.).

Въведеният законодателен подход към настоящия момент е съществен принос за реформирането на Висшия съдебен съвет, тъй като за първи път се гарантират на законово равнище правилата за професионална специализация на дейността по централизирано атестиране. Разпределени са правомощията по атестиране с оглед компетентността на членовете на Комисията по атестиране и конкурсите (КАК) в дейността на съответните функционално обособени колегии – съдийска и прокурорска. Считам, че атестирането на съдии, прокурори и следователи по ясни правила, еднакви критерии и подходи за обективна оценка на дейността на отделния магистрат ще доведе до значително повишаване на доверието в конкурсното начало при преместване и повишаване на магистратите. Доколкото въведените нови правила отговарят на очакванията за обективна оценка при оценяване на работата на магистратите е процес, който предстои да бъде развит и анализиран, а ефективността му ще бъде доказана от приключили процедури.

Към настоящия момент дейността на КАК е изцяло нова за органите на съдебна власт и оценката за постигнатите резултати следва да бъде включена в приоритетите на Пленума на ВСС. Обратната връзка с магистратите, мониторинга и анализа при отчитане на ефекта от новата уредба на атестациите и конкурсите, ще даде отговор на това дали е налице обоснована необходимост за промени в трите наредби и в каква посока. За целта новият Висш съдебен съвет следва да бъде готов и да предприеме адекватни и работещи мерки за гъвкава политика в тази област.

Въвеждането на конкурсите, преди всичко за повишаване в длъжност и за преместване на съдия, прокурор и следовател в органите на съдебната власт, е най-чувствителната сфера от дейността на Висшия съдебен съвет, тъй като резултатите са пряко свързани с кариерното израстване на магистратите и обективират на практика ефективността на цялостната кадрова дейност на Висшия съдебен съвет. Недоверието и скептицизма на магистратите по отношение на съществуващите реални възможности за повишаване в длъжност или преместване на същото ниво от един орган в друг, намирам в липсата на ясна дългосрочна политика на планиране на развитието на човешките ресурси в съдебната система, което може и трябва да се промени. Ще работя в посока на това, Висшият съдебен съвет да провежда политика на ясна визия и перспектива за състоянието на кадровия потенциал на съдебната система, която да се основава на обективна статистика на заетостта.

ПООЩРЕНИЯ И НАГРАДИ. ДИСЦИПЛИНАРНА ПРАКТИКА.

Политиката на Висшия съдебен съвет следва да бъде обновена и да се предприеме ефективно развитие на процесите на мотивиране на магистратите посредством поощрения и награди. През последните години се наблюдава професионална демотивация действаща спрямо съдиите, прокурорите и следователите и сериозно деградиране на чувството за общност в колегите. Все по-често ставаме свидетели на занижена или липса на съществуваща първоначална мотивация. Наблюдава се отсъствие на чувство за постижение и лично професионално израстване, което се проявява още и като продължителен престой на място в заеманата длъжност при висока квалификация за нея. При реално

постигнати резултати от съдиите, прокурорите и следователите отсъства признание. В много случаи то е неневременно или не в необходимата степен, което следва да се промени, като постиженията бъдат подкрепени със съответния вид награда по реда и начина указан в закона. Дори се наблюдава липса на обратна връзка за постиженията и резултатите на конкретен магистрат или по конкретно дело. Всичко това води до демотивация на магистратите поради липса на професионална изява, застой на наличен потенциал, ограничени възможности за професионално развитие и се наблюдава във всички органи на съдебна власт. Като положителна практика в тази насока следва да се посочи, че редица прокурори и следователи получават награди и поощрения от Прокуратурата на Република България, като признание за проявен висок професионализъм, както по конкретни резултати по дела, така и за принос към дейността на държавното обвинение.

Прилагане на действащите законодателни норми и разработване на механизъм за поощрения на магистратите ще доведе до лична мотивация на всеки магистрат за качествено изпълнение на служебните задължения и висок професионализъм. Извън необходимостта от подобряване на практиките на ВСС за кариерно израстване, считам, че процедурите за повишаване на място в ранг, както и съществуващата към момента системата за поощрения са инструменти за преодоляване на тенденцията за демотивация на човешките ресурси на системата.

Дисциплинарната практика на ВСС следва да бъде усъвършенствана. Сред магистратите битува усещането, че дисциплинарните производства се образуват от ВСС по неясни стандарти и с оглед личността на дисциплинарноотговорното лице. Тази ситуация може да бъде преодоляна с разработването и въвеждането на единни стандарти за дисциплинарна дейност на ВСС. Това изисква цялостно преосмисляне на дисциплинарния процес, защото такъв, какъвто е в момента, той не постига законоустановените си цели и не оценява адекватно работата на магистратите като често се превръща в механизъм за репресия. Поради тези причини ВСС трябва целенасочено да пристъпи към изпълнение на задачи, с които да бъдат формулирани ясни и предвидими стандарти за образуване на дисциплинарно производство и за наказване за всеки отделен вид дисциплинарно нарушение. Необходимо е и създаване на устойчива практика за индивидуализиране на дисциплинарните наказания. Ясните критерии ще гарантират равнопоставеност при привличането на съдиите, прокурорите и следователите към дисциплинарна отговорност и налагането на дисциплинарни наказания, обективност на проверките и крайните оценки за виновно нарушение. Именно такива критерии биха гарантирали липса на субективизъм и биха изолирали опитите за влияние върху независимостта на магистратите. В тази насока считам, че е необходимо да се използва оптимално проектът „Подобряване на процедурите по атестация и дисциплинарната практика в съдебната система”, в резултат на който да се въведе единен стандарт в дейността свързана с дисциплинарните производства.

ПОЛИТИКА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ В ОБЛАСТТА НА НАКАЗАТЕЛНОТО ПРАВОСЪДИЕ

Пред новия Висш съдебен свет се очертава активна дейност, насочена към ефикасна реформа в наказателното правораздаване. Отграничаване на

административните нарушения от престъпленията, чрез въвеждане на обективни критерии за преценка; създаване на съвременни НК и НПК; законово регламентиране на статута на вещите лица и съдебната експертиза и др. Висшият съдебен съвет няма законодателна инициатива, но това не е пречка да има активна позиция в процеса по инициране и дейности по проектите за НК и НПК, които са изключително важни за настроените в обществото и формирането на оценката за работата на съдебната ни система. Безспорно е, че едни от най-чувствителните за обществото теми са наказателната политика на държавата и наказателната репресия, наказателното преследване на всички престъпления и всички наказателноотговорни лица, извършили престъпления. Обществото трябва да бъде убедено, че законите важат за всички и се прилагат еднакво. За формирането на това убеждение от съществено значение е работата на разследването, прокуратурата и наказателния съд, въпреки че те обхващат по-малката част от делата в съдебната система. Тя, обаче, е по видимата за хората и съдбата на наказателните дела има по-голямо въздействие върху обществеността от гражданските, а за да работи наказателната ни система, е необходима съвременна и модерна наказателноправна уредба.

Следваната до момента политика от ВСС трябва да бъде продължена, като в работата по изготвянето на посочените нормативни документи е крайно наложително да бъдат включени и магистратите, които са практикуващите юристи, тъй като те имат професионалния поглед и опит от прилагането на текстовете в наказателните закони, поради което могат ефективно да допринесат за изготвянето на работещи и ефективни правни конструкции. Отговорността за мотивирането и включването на магистратите в този процес е на Висшия съдебен съвет, тъй като в момента е налице ситуация, в която съдиите, прокурорите и следователите са силно демотивирани да участват в тези процеси. Многократни са опитите за вмешателство на външни субекти в дейността на съдебната система. Наред с това, общественото доверие към дейността на магистратите достигна критично ниски стойности. Възникна необходимост от активна защита на професионалните интереси на съдиите, прокурорите и следователите, а участието ми за обсъждане на законодателни промени е израз на убеждението, че обединените усилия и конструктивният подход ще предпоставят създаване на стабилни гаранции за независимостта на съда и прокуратурата. Факт е, че за всяка предприета промяна в наказателните закони се иска тяхното мнение, но е факт и това, че почти винаги препоръките и предложенията им остават нечути и в крайна сметка те не се вземат под внимание при окончателното оформяне на законодателните промени в Народно събрание. Резултат от това е нежеланието на работещите магистратите да участват в този процес и трайното им убеждение, че дори и да се ангажират с това, предложенията им не се обсъждат, а присъствието им на подобни форуми е по-скоро формално отколкото експертно. Това трябва да се промени, тъй като без участието на магистратите в тези процеси, няма да се постигне желанието от всички позитивен резултат. В тази насока поддържам изцяло становището, изразено от Асоциация на прокурорите в България през месец април 2014 година във връзка с внесените в Народното събрание проект за Наказателен кодекс.

Налице е необходимост от адекватна защита на гражданите и обществото, съобразена с динамичните, бързо променящи се обществени процеси, които протичат в страната и с са в пряка връзка с глобализацията на престъпността.

Също така, наложително е прокуратурата да бъде разтоварена от разследването на престъпления, които са с изключителна ниска степен на обществена опасност или съставляват административни нарушения. Пример за това са едни от най-често срещаните престъпления (чл. 343, ал. 1, б. „а“ от НК), които не са актуални, не защото тези деяния не се случват, а защото обществените отношения свързани с тях се уреждат по един бърз, съвременен и практичен начин, който не е бил законодателно установен при включването на тези престъпления в Наказателния кодекс през 1968 година. Считам, че е неоправдано държавата да се ангажира с воденето на тежки и скъпоструващи производства, които в крайна сметка или се прекратяват по искане на пострадалото лице, или приключват с освобождаване на обвиняемия от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. В тази насока при наличие на законодателна воля и сътрудничество между ВСС и МП тези промени ще бъдат факт и ще облекчат значително съдебната система.

Ще припомня становището на Асоциация на прокурорите в България от месец юни 2015 година по повод проекта за законодателни промени, изготвени от министерство на правосъдието във връзка с изпълнението на актуализираната стратегия за реформа в съдебната система, което е актуално и днес. Най-съществено за продължаване на съдебната реформата е тя да е основно във функционирането на правораздавателните органи, до които обществото има непосредствен достъп, а не да е погрешно насочена към устройството и администрирането. Резултатите от тази съдебна реформа трябва пряко да рефлектират върху общественото мнение за дейността на правораздаването, като за ефективността ѝ тя трябва се извърши по системата „отдолу - нагоре“, като най-напред се засегнат най-съществените за обществото въпроси, а именно нормалното функциониране и правораздаване в първоинстанционните съдилища и прокуратури, а след това се премине към предприемането на промени в управлението на съдебната власт.

Няма спор, че редица от причините, пораждащи отрицателни явления в дейността на прокуратурата, се нуждаят от реформиране. На първо място това е процесуалния формализъм в работата на досъдебното производство. Години наред не бяха преодолените ретроградни постановки от миналото, които понастоящем са изоставени в почти всички централно и западноевропейски държави (изкуственото разграничение между оперативно – полицейска и наказателно процесуална дейност; изискването за формално поставяне на началото на досъдебното производство; формалното привличане на обвиняем още преди официалното повдигане на обвинение пред съда и т.н.). Нещо повече, в европейските държави няма система, в която едни и същи факти да трябва да се установяват трикратно преди постановяването на присъдата – веднъж в рамките на предпроцесуална проверка, веднъж в хода на разследването и по-нататък и пред първоинстанционния съд.

Друг съществен проблем се явява натоварването на прокурорските органи с нетипични за функцията на наказателно преследване задачи, като напр.: 1) надзорът върху дела срещу неизвестен извършител, което в модерните правораздавателни системи е основен приоритет на полицията; в тези системи прокуратурата осъществява наказателно преследване, т.е. дейност срещу установени извършители на престъпления, а до събиране на съответните доказателства работата по делата е концентрирана върху правомощията на разследващите органи; натоварването на

първоинстанционните прокуратури да се произнасят по хиляди случаи на малозначителни деяния, които изобщо не следва да бъдат отнасяни към компетентността на прокурорските органи, защото ги правят участници в процедура за административно наказване; допускането на възможност до прокуратурата да бъдат отправяни и задължението на прокурорите да се произнасят с процесуални актове по всякакви и по всякакъв повод жалби, сигнали и молби на граждани, при условие, че световна тенденция е такъв вид документи да се завеждат в съответните разследващи структури - митници, данъчни органи, полиция, а едва при събирането на доказателства за извършено от конкретно лице престъпление, материалите да се изпращат на прокуратура за предприемане на персонално наказателно преследване.

Не съществува пречка за предприемането на законодателни реформи в тази насока, а Висшият съдебен съвет да бъде двигателя на тези процеси съвместно с Министерство на правосъдието до внасянето им в Народно събрание, като прояви нужната упоритост и авторитет за налагане на тези промени чрез защита на предложенията в парламентарните комисии. Философията на реформата следва поетапно да премине през следните фази: първо - основни, генерални промени в процесуалното законодателство, чрез които да се опрости доказването на престъпленията и в същото време да се гарантират правата и законните интереси на страните по делата; второ - извършени паралелно и в съответствие с това промени в специалните закони, които регулират дейността на органи, оправомощени да установяват данни за престъпно поведение – Закон за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), Закон за Държавна агенция „Национална сигурност“ (ЗДАНС), Закон за митниците (ЗМ), Данъчно – осигурителен процесуален кодекс (ДОПК) и т.н.; трето - съществена реформа в действащия Наказателен кодекс, изразяваща се в отпадането на някои престъпни състави, респ. въвеждането на други и всичко това – съобразено с актуалните обществени отношения; четвърто - реформиране на правилата за статута на отделния съдия, прокурор или следовател (натовареност, заплащане на труда, кариерно израстване); и едва на последно място – предприемането на реформи в структурните звена на съдебната власт и начина на тяхното управление.

ПРОФЕСИОНАЛНА ЕТИКА

Етичният кодекс на магистратите утвърждава единни стандарти за поведение на магистратите както в служебните отношения, така и в обществения живот. Опитът и компетенциите, който съм придобил в тази област през годините ще споделя с готовност и всеотдайност при преследване на целта ми за утвърждаване престижа на професията и българския магистрат. С кодекса се постигна силно превантивно въздействие за стриктно спазване на изискванията за етично поведение, както от страна на членовете на ВСС, така и по отношение на всички съдии, прокурори и следователи. Постигна се силен възпиращ ефект и спрямо корупцията в съдебната система. Още с приемането си Етичният кодекс се превърна в мощен инструмент за коригиране поведението на магистратите и съобразяването му с правилата за етично поведение.

Считам, че засилване ролята на етичните комисии към съдийската и прокурорската колегии ще доведе до устойчив модел на поведение на

магистратите, с което положителния публичен образ на съдията, прокурора и следователя ще се утвърди в представите на обществото. Етично поведение на магистратите – това е основно тяхно средство за издигане и поддържане на доброто им име сред колегите, служителите и обществото, с огромен потенциал за опазване и гарантиране на независимостта и безпристрастността при изпълнение на служебната им дейност. Развитие на разбирането и усещането на магистратите за почитеност и благоприличие, и непримиримост към подобни прояви в гилдията, както и концентриране на усилията в тази насока към младшите и новоназначени магистрати ще доведе до положителен резултат.

ГРАЖДАНСКИ СЪВЕТ И РАБОТА С ИНСТИТУЦИИТЕ

Гражданският съвет към ВСС е едно много позитивно явление, чиито капацитет трябва да бъде укрепен и развит. Той се утвърди като форум за изразяване на идеи, препоръки, мнения, дори и критики, които са полезни за ВСС и в значителна степен биха могли да помогнат в работата му. Числеността на организациите, членуващи в гражданския съвет към ВСС се променяше през годините на съществуването му, но остана стабилна и през последната година се забелязва засилен интерес към него. Капацитетът на неправителствените организации и професионалните съсловни организации, членуващи в гражданския съвет ефективно се използва за повишаване качеството на дейността на ВСС, и допринася за утвърждаване на авторитетът на институцията в обществото. Традиционно добри са утвърдените практики за съвместна работа с институциите – Народно събрание, Министерство на правосъдието (Съвет по стратегията към Министерство на правосъдието), съсловните организации и НПО-та и тази дейност следва да продължи и занапред, тъй като ползотворните резултати от дейността му са отражение на усилията за успешно реализиране на съдебната реформа в унисон с очакванията на обществото.

МЕДИЙНА СТРАТЕГИЯ И КОМУНИКАЦИОННА ПОЛИТИКА

Активна и успешна е и политиката на Висшия съдебен съвет по Плана за действие за изпълнение на Комуникационната стратегия за съдебната власт 2014-2020г., приет с решение на комисия „Публична комуникация“ по протокол № 17/26.04.2016г. (след измененията на ЗСВ, обнародвани в ДВ бр. 76 от 30.09.2016г. правоприменник на функциите и дейността на комисия „Публична администрация“ е „Комисия по правни и институционални въпроси“ към Пленума на Висшия съдебен съвет). ВСС продължи дейността си чрез участие в създаване на устойчив модел за комуникация на органите на съдебната власт със средствата за масова информация чрез проактивна комуникационна политика за постигане на диалог, партньорство, взаимодействие и гарантиране на отчетност на съдебната власт. Относно дейностите, свързани с публичната комуникация на Висшия съдебен съвет с оглед постигане целите на Стратегията, периодично следва да се извършва анализ на стойностите по определените индикатори през текущата година, които да послужат за базови стойности в отчета за напредъка в тази област и оценка на индикаторите за измерване на изпълнението на Комуникационната стратегия на съдебната власт. Медийната стратегия е основана на регламенти на достъпа до информация: чл. 41 от Конституцията на Република България; чл. 10, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията, Закона за достъпа до обществена информация,

Закона за защита на класифицираната информация, Закона за защита на личните данни, Закона за защита на конкуренцията, Закона за съдебната власт, Граждански процесуалния кодекс, Наказателно-процесуалния кодекс и Административно-процесуалния кодекс; чл. 10 на Европейската конвенция за правата на човека, където е признато правото на всеки да получава и разпространява информация. Необходимо е тя да бъде съобразена със спецификите в дейността на съдебната власт и правото на достъп до информация на гражданите и активната работа с медиите с цел популяризиране на процесите, които се развиват в съдебната система и най – вече ефектът от дейността на магистратите. Търсене на положителни и добри новини, което в крайна сметка ще доведе до възвръщане на положителния образ на българския магистрат. Освен това, считам, че въвеждане на правила за пряка комуникация на членовете на Висшия съдебен съвет с магистратите и обратната връзка, като гаранция за запазване на тяхната независимост при обмен на информация и избягване на всяко съмнение за лобиране, кадруване или фаворизиране на магистрат ще доведе също до положителен резултат с оглед повишаване и утвърждаване на доверието на магистратската общност към кадровия орган. Ето защо, въвеждането на периодичен отчет, обоснован на принципа на прекия диалог със съдиите, прокурорите и следователите ще създаде необходимите предпоставки за подобряване на междуинституционалните отношения.

Ще работя за създаването на модел за своевременни и адекватни реакции на ВСС при проявен от граждани и медии интерес, към неприключили дела с висок обществен отзвук, с оглед защита независимостта на магистратите и подкрепа при вземането на обективни решения.

Необходимо е своевременна и адекватна реакция на ВСС при публикуване на информация за поведение на магистрат, което уронва престижа на съдебната власт, респективно, реакция и в противоположната ситуация, при данни за поведение на магистрат, с което се издига и утвърждава авторитета на съдебната власт.

СЪДЕБНА КАРТА

Въпросът с актуализирането и оптимизирането на съдебната карта винаги е бил актуален и стои пред българската държава от освобождението от турско робство. За пример може да се посочи, че само за времето до 1944 година промени са правени 6 пъти, но независимо от смяната на моделите, начинът на райониране на съдилища винаги следва административното деление на територията на страната и се ръководи от принципа за достъпно и близко до хората правосъдие. Погледнато исторически, може да се направи извода, че като цяло до 1934 г. е бил налице стабилитет при районирането и разположението на отделните съдилища. Това може да се отдаде, от една страна, на стабилността на административното деление на територията на държавата, а от друга – на съвпадането на интересите на политическите партии с целите на принципа за достъпно и близко до населението правораздаване. На второ място, промените, извършени след преврата от 19 май 1934 г. показват, че всяко рязко и мащабно действие в тази посока дестабилизира системата, затруднява нейната дейност и оказва негативно влияние върху положението на съдиите. Това от своя страна предизвиква силна обществена реакция, която налага постепенното връщане назад. На трето място подобни

промени задължително изискват обсъждането им с правната общност и съобразяването с обществения интерес.

Днес, промяна на организацията на правосъдието чрез прекрояване на съдебната карта, с оглед оптимизиране на структурите в съдебната система, повишаване ефективността на тяхната дейност, а оттам и качеството и бързината на правосъдието е неминуема, тъй като в държавата се развиват процеси на глобализация и урбанизация в мащаби, каквито са били немислими само допреди 20 години. Нито икономическото развитие на регионите в страната, нито демографското им състояние съответстват на положението отпреди 100, 50, 25, та дори и 15 години, за да може да бъде аргументирано и оправдано запазването на статуквото. Същевременно темповете на навлизането на новите технологии в живота на човека променят, както неговото мислене, така и възможностите му за изява и постигане на максимален ефект от дейността му със сравнително по-малък физически потенциал. Компютърните технологии променят кръгозора и възможностите на хората и институциите, и това е бъдещето.

Човешкият фактор е най-големият потенциал на институциите и той трябва да се пази и менажира внимателно, защото в противен случай могат да се получат сериозни сътресения в системата, които значително да затруднят нейното функциониране, а този ефект би бил пагубен за авторитета на съдебната система в обществото и би похабил инерцията и желанието за реформа, както у гражданите, така и у магистратите. С цел да се избегнат подобни ефекти при прекрояването на съдебната карта и започналият необратим процес, след Решение № 2 от 7 февруари 2017 г. по к.д. № 13/2016 г., обн. , ДВ, бр. 20 от 07.03.2017 г. на КС на РБ, е необходимо въвеждане на еднакви, справедливи и безпристрастни правила за реорганизация, след широко обсъждане между магистратите, а също така и в обществеността, и органите на централната и местна власт. Въпреки това, считам, че системата на правосъдието трябва да запази в определена степен своя консерватизъм, тъй като той е гаранция за въздаваната и пазена от нея справедливост, която държавата дължи на своите граждани.

ЕЛЕКТРОННО ПРАВОСЪДИЕ

Очаквано въвеждането на електронното правосъдие в българската съдебна система ще бъде включено в мантията на новият Висш съдебен съвет. Реформата на съдебната система е безусловно свързана с един от основните елементи от концепцията за електронно управление и това е въвеждането на електронното правосъдие. Споделям виждането, че въвеждането на мерките за електронното правосъдие трябва да гарантира еднаква степен на ефективност на органите на съдебната система и на техните администрации при осъществяване на компетенциите им и най-малко същото ниво на сигурност за реализацията на процесуалните права на гражданите и сигурност на оборота. Това е постигнато към настоящия момент със съществуващите правила за обмен на информация и документи на хартиен носител. Законодателят не беше предвидил правна възможност за използване на електронния документ и електронния подпис в отношенията със съдебната система и съответно в дейността на органите на съдебната власт и администрациите им. Същевременно липсва и правна възможност за упражняването на процесуални права в електронна форма. Отделни

разпоредби в процесуалните закони въвеждат ограничени възможности за водене на определени списъци или книги в електронна форма и извършване на определени действия по електронен път. Предвидена е и правна възможност за представяне на електронни доказателства за доказване на материални правоотношения.

С влизането в сила на Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП) през 2001г., електронните документи се признаха за равностойни на хартиените и можеха да бъдат подписани с електронен подпис, който при определени условия имаше правното значение на саморъчен подпис. Извън предмета на ЗЕДЕП, обаче, останаха нерегулирани един голям кръг от обществени отношения, свързани със зачитането на правната стойност на електронния документ и електронния подпис в съдебната система и въобще упражняването на процесуални права в електронна форма. Предвид изложеното, приложението на електронния документ и електронния подпис в работата на органите на съдебната власт налага приемането на промени в съответните материални и процесуални закони. Използването на електронния документ и електронния подпис пред органите на съдебната власт и регулирането на използването на технологиите, на практика означава, гражданите да могат по електронен път да упражняват процесуалните си права, органите на съдебната власт да могат по електронен път да извършват процесуални действия като издаване на актове или уведомявания, както и да извършват електронни удостоверителни волеизявления.

Считам, че съществена стъпка по отношение на електронното правосъдие е въвеждането му в наказателния процес, макар че към настоящия момент това не е на дневен ред. За наказателния процес и отношенията, свързани с изпълнение на наказанията се смята, че е рано да се пристъпва към регулиране извършването на процесуални действия по електронен път, преди съдебната система да е установила практика по упражняването на процесуални права в електронна форма. Едва след натрупване на практика и отстраняване на проблеми, идентифицирани по привеждане в изпълнение на другите сфери на приложение е възможно да се пристъпи към реформа в наказателно-процесуалното право.

ЕДИННА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ С ПРЕСТЪПНОСТТА (ЕИСПП)

Въвеждането в действие на Единната информационна система за противодействие на престъпността по чл. 378 и сл.от ЗСВ е приоритет за новия състав на Висшия съдебен съвет. Това ще доведе до реалната възможност за повишаване капацитета на държавата в борбата с престъпността. Чрез системата ще се осигури възможност за мониторинг на наказателните производства през целия период на развитието им, а също така и в последващия етап на изпълнение на наказанията. По този начин ще се осигури и много по ефикасно взаимодействие на правоохранителните органи на държавата, ангажирани с разкриване и разследване на престъпленията, наказателно преследване на извършителите и реализиране на наказателната им отговорност, както и изпълнение на наложените наказания.

МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ И ПРОЕКТИ

Международната дейност на ВСС се изразява в тясно сътрудничество с институциите от ЕС и други държави, с които България има традиционно добри отношения. Участието в Европейска мрежа на съдебните съвети и Балканска и Евро-средиземноморска мрежа на съдебните съвети е важно във връзка с обмяната на опит по въпроси, свързани с организацията, управлението и администрирането на съдебната власт. Подобните на Висшия съдебен съвет институции, с които следва да се поддържат добри взаимоотношения на партньорство и сътрудничество са Висш съвет на магистратурата - Португалия, Съдебен съвет на Република Словакия, Национален съвет по правосъдие на Република Унгария, Съвет по правосъдие на Република Латвия, Съдебен съвет на Република Словения, Върховен съвет на магистратурата - Румъния, Национален съвет на съдебната власт - Полша, Висш съвет на магистратурата - Италия, Висш съвет по правосъдие - Белгия, Висш съвет по правосъдие - Албания. Новият Висш съдебен съвет следва да продължи политиката за успешно приключване на започнатите вече проекти и проактивен подход при реализирането на нови. По този начин успешно би могъл да се повиши капацитетът на институцията, като същевременно си постигат набелязаните и реалистични цели очертани от актуализираната стратегия за развитието на съдебната система, а защо не и търсене на нови, недефинирани досега направления за развитието ѝ. Финансирането със средства външни за бюджета на съдебната власт е само един от положителните ефекти от тази дейност и то не най-важния и целен резултат. Това е оптималния начин за постигане на ясно дефинирани цели, които са стъпките в посоката към голямата цел на реформата и могат да доведат до бързи и категорични резултати в краткосрочен план. Пример за това са текущите проекти: „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“; „Подобряване на процедурите по атестация и дисциплинарна практика в съдебната система“ и „Инвентаризация и анализ на състоянието на информационната и комуникационната инфраструктура (ИКИ), информационните системи, услуги и регистри в сектор „Правосъдие“.

СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Висока ангажираност и засилено внимание спрямо дейността на Висшия съдебен съвет, свързана със трудовите и социални права на магистратите (застраховки, условия на труд, медицински прегледи и др.) Предвид низходящата и негативна за магистратите тенденция след 2011 година по отношение на застрахователните събития и нивата на обезщетение при настъпването им, ще работя усилено за подобряване на условията и повишаване нивата на обезщетения, предвидени в застрахователните договори.

Основни насоки в тази област по които считам, че следва да се положат достатъчно усилия, решимост и осигурено финансиране за опазване здравето и живота на българския магистрат са: 1. увеличаване на застрахователната сума за всяко застраховано лице, намаляване на броя на болнични дни, като условие за възникване на правото на обезщетение; 2. въвеждане на нов метод за изчисляване на минималния размер на застрахователното обезщетение при настъпване на временна загуба на работоспособност, причинена от злополука и заболяване; 3. Увеличаване на размера на обезщетението за временна загуба на работоспособност,

причинена от трудова или битова злополука или от злополука, настъпила по повод на изпълнение на служебни задължения или злоумишлени действия на трети лица, настъпила по повод на изпълнение на служебни задължения; 4. възстановяване в разумен размер на медицинските разходи направени от магистратите, за времето на неработоспособността им, както и пълно възстановяване на медицинските разходи за лечение на заболяване, съобразно реално извършени разходи. За постигане на съгласие и реални резултати по поставения застрахователен проблем, които да не поставят магистрата в унизително положение съм убеден, че следва да бъде продължена създадената практиката в обществения съвет към ВСС и създадената работна група в разширен състав от представители на различни институции и организации, които да защитят правата и интересите на магистратите и съдебните служители.

Не без значение е и все по-честото проявление на стресът, като механизъм, който изпълнява своята биологична функция и протича в пределите на нормата дотогава, докато не стане продължително явление и възникне сериозен проблем, който може да доведе до неблагоприятни последици за здравето и живота на магистратите и съдебните служители.

Считам, че въпросите свързани със социалната политика на Висшия съдебен съвет са забравени и темата е заключена за дискусия. Липсата на предприети действия и реални решения, които да подобрят условията на работа и личен живот също очертават проблеми. В тази насока е дошъл момента да бъдат направени първи стъпки, които да поставят началото на адекватна социална политика. Добра основа за това са съществуващите към момента изследователски проекти по този въпрос.

Проблемите по отношение на условията на труд са идентични и във всички случаи решаването им е в правомощията на Висшия съдебен съвет. Целите, които следва да се реализират са подобряване на условия на труд с материална и техническа обезпеченост с оглед повишаване на производителността и качеството на труда и осигуряване на финансови средства за ежегодни медицински прегледи на магистратите и съдебните служители, и покриване на максимален брой показатели при медицинските изследвания, с оглед превенция на здравето им и своевременна реакция при заболяване.

Инвестицията в здравето ни повишава потенциала на институцията и ще гарантира качествената и ритмична дейност на магистратите и съдебните служители.

УПРАВЛЕНИЕ НА СЪДЕБНИТЕ СГРАДИ. ИНВЕСТИЦИОННА ПОЛИТИКА

С последните изменения в чл. 30, ал. 2, т. 5 от ЗСВ на Пленума на Висшия съдебен съвет се възложи управлението на недвижимите имоти на съдебната власт. Това изисква много задълбочен анализ и обследване на наличния сграден фонд, както и изготвяне на дългосрочен план за поддръжката му. Считам, че е налице необходимост от оптимизация на сградите с оглед неминуемото отпадане необходимостта на част от тях, предвид предстоящото реструктуриране на

съдебната карта, а по отношение на други да се извърши задълбочен анализ за възможността да задоволят повишените изисквания за безопасност, функционалност и осигурен достъп на гражданите в съдебните зали и работни помещения. Не на последно място по важност е поддръжката на сградния фонд на съдебната власт чрез текущи и основни ремонти, реконструкции, строителство; обзавеждане и оборудване на помещения с цел подобряване на условията на работа на магистратите и в частност на прокурорите. След преминаване управлението на сградния фонд на недвижимите имот от Министерство на правосъдието във Висшия съдебен съвет, е налице ново предизвикателство, което в спешен порядък следва да бъде регламентирано с установени правила и дейности, за да може да отговори с адекватни решения на възникналите проблеми и същевременно да приеме ясна регламентирана политика, отговаряща на икономическите реалности. Правомощията на новосъздадената с измененията в ЗСВ Комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет изисква силна квалифицирана администрация, която да обезпечи функциите и дейностите регламентирани в чл. 5 от Правилата за работа на комисията, тъй като чрез нея се осъществява предварителен, текущ и последващ контрол по реализирането на инвестиционната политика, включително извършването на нова строителство, реконструкция възстановяване и основни ремонти на сградния фонд на съдебната власт.

В последните години, дейността осъществявана по линия на Асоциация на прокурорите в България ми даде възможност да се запозная отблизо с проблемите на прокурорите и условията при които полагат труда си. Ежедневни са проблемите във връзка с поддържането на сградите, възникването на внезапни и непредвидени ремонти на помещения, инсталации и техника. Многобройни са примерите за това, а именно подмяна на дограма и доставка на газов котел за отопление в Окръжна прокуратура - Благоевград, строителство на нова сграда за нуждите на РП - Разлог, ремонт на покрив на сградата на Окръжен следствен отдел при ОП-София, основен ремонт на покрив на сградата на Окръжна прокуратура - Видин, наложителен текущ ремонт на Районна прокуратура - Лом, ремонт на фойе и архив, канцеларии, обзавеждане с мебели, и оборудване с климатици и озвучителна техника в Районна прокуратура - Дупница, ремонт на тоалетни, тераса и фойе в Апелативна прокуратура - Бургас, преграждане на заседателна зала, ремонт на покривна изолация, боядисване и обзавеждане на Окръжна прокуратура - Бургас, ремонт на Районна прокуратура - Ямбол, текущ ремонт на помещения в Апелативна прокуратура - Варна, саниране и ремонт, обзавеждане и доставка на платформа за инвалиди в Окръжна прокуратура - Варна, ремонт, боядисване и обзавеждане в Районна прокуратура - Варна, обзавеждане и оборудване на помещения на Окръжна прокуратура и ОСЛО при ОП - Добрич, ремонт на помещения в Районна прокуратура - Разград, преустройство на отоплителна инсталация от ток на газ в Районна прокуратура - Исперих, основен ремонт на отоплителна инсталация в сградата на Окръжна прокуратура - Силистра, ремонт на покрив на Районна прокуратура - Омуртаг, ремонт и подмяна на дограма в Окръжна прокуратура и ОСЛО при ОП - Шумен, обзавеждане и оборудване на етаж от сграда, ползван от Окръжна прокуратура - Пазарджик, обзавеждане и оборудване на заседателна зала на Апелативна прокуратура - Пловдив, доставка на копирни машини и подмяна на климатици в Окръжна прокуратура - Пловдив,

разширение на пожаро-известителна система в Окръжна прокуратура - Стара Загора, обзавеждане в Окръжна прокуратура - Хасково, ремонт в Районна прокуратура - Хасково, ремонт на новопредоставени помещения в Районна прокуратура - Червен бряг, подмяна на дограма и ремонт на Окръжна прокуратура - Велико Търново, текущ ремонт на Окръжна прокуратура – Габрово, обзавеждане и въвеждане в експлоатация на сградата на Районна прокуратура - Несебър и много други. Изброяването на актуалните проблеми в посочените органи на съдебна власт е само израз на многообразието от дейности, включено в компетенциите на комисията към ВСС, единствено по отношение на някои прокуратури и следствени отдели, за които към настоящия момент е налице реална необходимост от доставка, ремонт, СМР и други дейности. С изброената конкретика илюстрирах различieto от нуждите им като финансирането на някои от посочените дейности вече е започнало или от страна на прокуратурата, или е залегнало в бюджетната прогноза на ВСС, а за тези, които има нужда да бъдат финансирани трябва да се работи усилено поради недостатъчните средства. Доколкото част от ремонтите предстоят да бъдат завършени сравнително бързо, то за други ще е необходимо, както технологично време за самото строителство, така и упорити предварителни действия за осигуряване на финансиране и всеотдайна подкрепа по време на строителството. По сходен начин стои и въпросът със сградите, в които се помещават районните, окръжните и апелативните съдилища на територията на страната.

Всички действия по ремонтно-възстановителни работи, обзавеждане, оборудване и т.н. следва внимателно да се планират в съответствие със съдебната карта и съответстващите структури на прокуратурата, с цел избягване преразход на средства, както и ненужно финансиране на безперспективни сгради.

БЮДЖЕТНА ДЕЙНОСТ

Бюджетната дейност е основа за независимостта на съдебната власт. Необходимостта от гарантиране финансовата независимост на магистратите чрез законодателно въвеждане на гаранции за автоматична актуализация на възнаграждението на магистратите чрез предвиждане на механизъм на обвързване със средномесечното възнаграждение в публичната сфера и предвиждане на съответните бюджетни средства.

Целите на реформата в бюджетната сфера от дейността на Висшия съдебен съвет са свързани от една страна с ефективното планиране, управление и разпределение на разходите, информационното обезпечаване, а от друга с подобряването на материалните условия на труд на магистратите и съдебните служители. Възнаграждението на съдиите, прокурорите и съдебните служители и техните осигуровки трябва да се актуализират периодично и тяхната реална стойност трябва да се поддържа във времето в унисон с инфлационните процеси. Българският магистрат никога не трябва да смята, че неговото възнаграждение може да бъде застрашено, ако актовете му не са угодни на изпълнителната или законодателната власт.

Към момента устойчива тенденция се наблюдава в неадекватното заплащането на високо квалифицирания магистратския труд, въпреки че компетентността на българския магистрат не е поставена на съмнение в обществото и не се оспорва неговата професионална квалификация.

Ето защо, като приоритетна задача на новия Висш съдебен съвет трябва да бъде стриктно изпълнение на законовите разпоредби, което да преустанови тенденцията на продължителен застой на заплатите. Така ще се постигне своевременно актуализиране възнагражденията на съдиите, прокурорите и следователите и достойно оценяване на труда им.

Като средство за борбата с корупцията сред магистратите, освен разкриването и наказването на тази престъпления и спазването на професионалната етика, трябва да се използват и механизмите на доброто заплащане и високата стандарти при пенсиониране. Положителен пример в тази насока е законодателството в Румъния, където са разписани правила за получаване на пенсии от магистратите, които попадат в привилегирована категория, като получават т. н. „специални“ пенсии и могат да достигнат размерът на последно получаваната заплата. От римско време е прозряна истината, че най-добрата и ефикасна борба с корупцията е доброто заплащане и опасността да изгубиш привилегии, а не на последно място и „доброто си име“.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Номинацията ми от колеги – прокурори от цялата страна, които с мотивирано предложение ми гласуваха висок кредит на доверие и увереност, че мога да бъда полезен за съдебната система от тази позиция, приемам като професионално предизвикателство с ясното съзнание за трудностите пред които е поставена съдебната ни система.

05.04.2017г.

ИЗГОТВИЛ:

(ЕВГЕНИ ИВАНОВ ИВАНОВ)